

Πειραιάς, 14 Δεκεμβρίου 2018

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

«Οι 10 επισημάνσεις του Ε.Β.Ε.Π. για τους κινδύνους και τις αναπτυξιακές προοπτικές της ελληνικής οικονομίας»

Στο πλαίσιο του 12^{ου} Συνεδρίου της Νέας Δημοκρατίας, στο οποίο συμμετέχει, ως Σύεδρος, ο Πρόεδρος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιώς και του Περιφερειακού Επιμελητηριακού Συμβουλίου Αττικής, κ. Β. Κορκίδης, σε επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κ. Μητσοτάκη, τον Πρόεδρο του 12^{ου} Συνεδρίου της Νέας Δημοκρατίας, κ. Ε. Μείμαράκη την οποία κοινοποίησε και στα Μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής, επισημαίνει τους 10 κινδύνους για την ελληνική οικονομία, καθώς επίσης και τις 10 προτάσεις της επιχειρηματικής κοινότητας του Πειραιά για την ανάπτυξη της.

Ειδικότερα, αναφέρει στην επιστολή:

«Η ελληνική οικονομία ενισχύεται σταδιακά αλλά αργά, ενώ χρειάζεται περαιτέρω ώθηση και μεγαλύτερη επιτάχυνση ώστε να προχωρήσει σε ένα παραγωγικό μετασχηματισμό και να περιορίσει τις ετήσιες εποχικές αυξομειώσεις.

Είναι γεγονός πως η χώρα μας επιχειρεί διακαώς να αφήσει οριστικά πίσω της μια πρωτοφανή, σε διάρκεια και ένταση, οικονομική κρίση. Η ελληνική οικονομία μπορεί να επέστρεψε ξανά σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, με την ολοκλήρωση του τρίτου προγράμματος στήριξης, τον Αύγουστο του 2018, αλλά η θετική πορεία καταγράφεται χωρίς ιδιαίτερη δυναμική και ισχυρή προοπτική. Η έναρξη μιας νέας, αλλά εξίσου δύσκολης, μεταμνημονιακής περιόδου για την Ελλάδα, χαρακτηρίζεται από μία ρηχή οικονομία, αδύναμες τράπεζες και τον κίνδυνο ενός παρατεταμένου αποκλεισμού της Χώρας μας από τις διεθνείς αγορές.

Ωστόσο, πέρα από τις διαπιστώσεις ότι και ο φετινός προϋπολογισμός κλείνει με υπερπλεόνασμα 8 δις. ευρώ (4,5% του ΑΕΠ), τα πράγματα στην πραγματική οικονομία δεν είναι καθόλου ρόδινα, αλλά αντίθετα καταγράφονται κίνδυνοι και εστίες αβεβαιότητας για το 2019, τους οποίους, επιτρέψτε μου, ως Πρόεδρος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιώς και του Περιφερειακού Επιμελητηριακού Συμβουλίου Αττικής, να σας αναφέρω συνοπτικά:

1. Η κλιμάκωση των εμπορικών εντάσεων που θα μπορούσε να οδηγήσει σε επιβράδυνση της ανάπτυξης της παγκόσμιας οικονομίας και, κατ' επέκταση, να επηρεάσει αρνητικά τις εξαγωγές και τον ρυθμό μεγέθυνσης της ελληνικής οικονομίας.

2. Η συνέχιση των αναταράξεων στις διεθνείς χρηματοπιστωτικές αγορές εξαιτίας ταχύτερης ανόδου των αμερικανικών επιτοκίων και ανατίμησης του δολαρίου και οι συνεπακόλουθες αρνητικές συνέπειες στις αναδυόμενες οικονομίες.

3. Η συνέχιση της έντασης στις σχέσεις ΕΕ – Ιταλίας, που αναμένεται να κορυφωθούν με την επιβολή ποινών και προστίμων από τις Βρυξέλλες, γεγονός που θα οδηγήσει στην αύξηση του κόστους εξυπηρέτησης του ελληνικού δημόσιου χρέους.

4. Οι αποδόσεις των τίτλων του Δημοσίου επηρεάζουν το σύνολο των εγχώριων επιτοκίων και διατηρούν σε υψηλά επίπεδα το κόστος δανεισμού των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών, δρώντας αποτρεπτικά για την υλοποίηση των επενδυτικών σχεδίων. Συμπληρωματικά σε αυτό, επισημαίνω ότι το υψηλό απόθεμα μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων των τραπεζών περιορίζει τις δυνατότητες του τραπεζικού συστήματος να χρηματοδοτήσει τις εγχώριες επενδύσεις.

5. Το ενδεχόμενο βραδύτερης από την αναμενόμενη αύξησης των επενδύσεων το 2019, σε συνδυασμό με ταχύτερη επιβράδυνση της εξωτερικής ζήτησης για τα εγχώρια αγαθά και τις υπηρεσίες, θα μπορούσε να οδηγήσει σε επιβράδυνση του ρυθμού ανάπτυξης.

6. Νέα, σημαντική πηγή αβεβαιότητας αποτελεί και η κλιμάκωση των δημοσιονομικών πιέσεων υπό το βάρος δικαστικών αποφάσεων που ακυρώνουν εφαρμοσμένες μισθολογικές και συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις.

7. Η αβεβαιότητα αυτή θα μπορούσε να ενισχυθεί, λαμβάνοντας υπόψη ότι η ελληνική οικονομία εισέρχεται σε εκλογικό κύκλο με εντεινόμενο πολιτικό ανταγωνισμό, ο οποίος μπορεί να στείλει αντιφατικά μηνύματα, όσον αφορά στις δεσμεύσεις της οικονομικής πολιτικής και να διαταράξει τις όποιες προσδοκίες στις αγορές.

8. Μία ακόμη εστία αβεβαιότητας προκύπτει από πρόσφατα φαινόμενα δημοσιονομικής ανευθυνότητας, χειραγώγησης αγορών και μονοπωλιακών καταστάσεων.

9. Στο εσωτερικό, οι τρεις βασικοί κίνδυνοι εντοπίζονται στην υπερφορολόγηση, την ελλιπή ρευστότητα νοικοκυριών και επιχειρήσεων, καθώς και το μικρό εύρος της κατανάλωσης, αφού από τα 73 δις ευρώ φορολογητέας ύλης το 2018 προϋπολογίζονται το 2019, άμεσοι και έμμεσοι φόροι 51 δις ευρώ, περίπου το 70%.

10. Το μεγαλύτερο πρόβλημα εντοπίζεται στην αύξηση των οφειλετών του δημοσίου σε 4,3 εκ. με τριπλασιασμό των οφειλών στο δημόσιο στα 103 δις ευρώ, τα ασφαλιστικά ταμεία στα 34 δις ευρώ και τις τράπεζες στα 89 δις ευρώ. Ένα συνολικό εσωτερικό χρέος 226 δις ευρώ που συνεχώς αυξάνεται, αφού οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του 2018 ήδη ξεπέρασαν τα 8 δις ευρώ, με 1,5 δις ευρώ απλήρωτους φόρους.

Το ερώτημα, όμως, είναι πότε και αν θα μπορέσουμε να πάμε πραγματικά καλύτερα και να μην εφησυχάζουμε για μία οικονομία που έχει συρρικνωθεί κατά 25% τα τελευταία χρόνια, αφού δεν αρκεί απλώς να βγει από το φάσμα της ύφεσης. Χρειάζεται γρήγορους και ταυτόχρονα διατηρήσιμους ρυθμούς ανάπτυξης. Χρειάζεται να παράγει περισσότερο εθνικό πλούτο. Αρκετό για να μπορέσει η χώρα να εξυπηρετεί το δημόσιο χρέος της. Αρκετό για να αποκατασταθεί το βιοτικό επίπεδο των πολιτών και να εξαλειφθούν, σταδιακά έστω, οι κοινωνικές συνέπειες της κρίσης. Αρκετό για να διασφαλισθεί η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Αυτού του είδους η ανάπτυξη δεν μπορεί να επιτευχθεί, εάν δεν αλλάξει ριζικά το παραγωγικό μοντέλο της χώρας.

Για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε, χρειάζεται να παράγουμε περισσότερα, ανταγωνιστικότερα, υψηλότερης προστιθέμενης αξίας προϊόντα και υπηρεσίες.

Χρειαζόμαστε περισσότερα ιδιωτικά κεφάλαια και σοβαρές επενδύσεις. Επενδύσεις σε φυσικό και ανθρώπινο κεφάλαιο. Επενδύσεις για να αυξηθεί η καινοτομία, η ποιότητα και η διαφοροποίηση της ελληνικής παραγωγής. Επενδύσεις για να δημιουργηθούν βιώσιμες θέσεις εργασίας, ευκαιρίες και προοπτικές για τους νέους ειδικά ανθρώπους. Χρειαζόμαστε περισσότερες εξωστρεφείς και ανταγωνιστικές επιχειρήσεις. Χρειαζόμαστε μία δημοσιονομική πολιτική που να μην αναζητά υπερπλεονάσματα από την υπερφορολόγηση μας, αλλά να προσφέρει φιλοεπενδυτικό περιβάλλον σε ελληνικές και ξένες επιχειρήσεις.

Οι δέκα επισημάνσεις της επιχειρηματικής κοινότητας του Ε.Β.Ε.Π. για τις προοπτικές ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας είναι γνωστές. Επιγραμματικά, θα ήθελα να σας αναφέρω τις εξής:

1. Δεύτερη ευκαιρία στις βιώσιμες επιχειρήσεις και τους επαγγελματίες, με 120 δόσεις και ελάφρυνσή τους από χρέη στις τράπεζες, εφορία και ασφαλιστικά ταμεία.
2. Μείωση της υπέρμετρης φορολογικής επιβάρυνσης των επιχειρήσεων και του μη μισθολογικού κόστους.
3. Στήριξη των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων με πόρους του ΕΣΠΑ και χρηματοδότηση των νεοφυών και καινοτόμων ελληνικών επιχειρήσεων.
4. Καθιέρωση ενός αυτοματοποιημένου συστήματος ηλεκτρονικής αδειοδότησης για όλους τους κλάδους.
5. Ριζική βελτίωση του χωροταξικού και πολεοδομικού πλαισίου για τις επενδύσεις και τις οικονομικές δραστηριότητες με χαμηλότερο ενεργειακό κόστος.
6. Στήριξη της εξωστρεφούς εμπορικής δραστηριότητας των ελληνικών επιχειρήσεων. Ταχεία επιστροφή ΦΠΑ σε εξαγωγείς και επιχειρήσεις ναυτιλιακών δραστηριοτήτων.
7. Διεύρυνση του ωραρίου στα τελωνεία και ενεργοποίηση του έργου «Ενιαία Θυρίδα», που απλοποιεί σε ολόκληρη τη χώρα τις διαδικασίες εξαγωγών.
8. Ψηφιακό Μετασχηματισμό της ελληνικής οικονομίας και της δημόσιας διοίκησης.
9. Ανάπτυξη συνδυασμένων μεταφορών και εφοδιαστικής, επαναλειτουργία ναυπηγείων και αναβίωση της ναυπηγοεπισκευής.
10. Επιβράβευση της υγιούς επιχειρηματικότητας, των ενήμερων φορολογικά επιχειρήσεων και των ασφαλιστικά συνεπών εργοδοτών.

Το όραμά μας για την περίοδο 2019-2023, είναι η Ελλάδα να καταστεί μία χώρα φιλική προς την υγιή επιχειρηματικότητα, με εξωστρέφεια, δυναμισμό, καινοτομία και βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, τα οφέλη της οποίας μοιράζονται σε όλες τις κοινωνικές ομάδες, χωρίς αποκλεισμούς. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να αναληφθούν σημαντικά βήματα, όπως είναι η δημιουργία μιας νέας σχέσης αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ του κράτους και των επιχειρηματιών, η οποία θα οδηγήσει στην εξάλειψη της περιττής γραφειοκρατίας, την υλοποίηση ρεαλιστικών και αποτελεσματικών στρατηγικών σχεδίων για την επίτευξη της Ανάπτυξης σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, τη σταδιακή και λογική απόσυρση των μέτρων λιτότητας, τον περιορισμό της υπερφορολόγησης, την επαναλειτουργία του ελληνικού τραπεζικού συστήματος για την χρηματοδότηση της επιχειρηματικότητας, που άλλωστε καθορίζει τον ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας. Για να μην υποχωρήσουν οι προσδοκίες για την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας πρέπει το συντομότερο, η μείωση των εσόδων, η αύξηση των φόρων και ο τριπλασιασμός των οφειλών, να μετατραπεί σε αύξηση εσόδων, μείωση φόρων και ρύθμιση οφειλών. Για να υπάρξει προοπτική, πρέπει η Ελλάδα να πάψει να είναι πρωταθλήτρια σε φόρους και ουραγός σε επενδύσεις και να στηρίξει την ελληνική επιχειρηματικότητα με ένα φιλοεπενδυτικό περιβάλλον».